

Allah, Đáng Tối Cao Đáng Được Sùng Bái & Giáo Lý Việc Xúc Phạm Ngài

[Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامي]

Tác giả

Abdul Azeez bin Marzooq Al-Tareefi

Dịch thuật: Abu Hisaan Ibnu Ysa

1434 - 2013

IslamHouse.com

تعظيم الله تعالى وحكم شاتمه

« باللغة الفيتنامية »

عبد العزيز بن مرزوق الطريفي

ترجمة: محمد زين بن عيسى

1434 - 2013

IslamHouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nhân danh Allah

Đáng Rất Mực Độ Lượng, Đáng Rất Mực Khoan Dung

Lời Mở Đầu

الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا يَلِيقُ بِقَدْرِهِ، وَأَشْكُرُهُ شُكْرًا امْتَثَالًا لِأَمْرِهِ، وَأُقِرُّ أَنَّ
الْخَلْقَ عَاجِزُونَ عَنْ تَعْظِيمِهِ حَقَّ عَظَمَتِهِ لِعَدَمِ إِحْاطَتِهِمْ بِهِ عِلْمًا.
نِعْهُدُ لَا تُحْصِى، وَشُكْرُهَا لَا يُوَفَّى، لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى، وَإِلَيْهِ
الرُّجُوعُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَلَا مَعْبُودٌ بِحَقٍّ سِواهُ.
أُصَلِّيْ وَأُسَلِّمُ عَلَى النَّبِيِّ الْأَعْلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ ﷺ، أَمَّا بَعْدُ:

Alhamdulillah, xin tạ ơn Allah bằng lời tạ ơn mà Ngài xứng đáng được ca tụng, xin cảm ơn Ngài bằng cách thi hành sắc lệnh Ngài giao phó và xin công nhận vạn vật hoàn toàn bất lực sùng bái Allah bằng cách đúng và xứng đáng với Ngài do kiến thức eo hẹp của họ.

Hồng phúc mà Allah đã ban cho nhân loại là nhiều vô số, nếu có tạ ơn dài theo thời gian cũng chẳng đủ. Ngài là Đáng ngự trị từ đầu cho đến cuối, vạn vật rồi trở về trình diện Ngài. Quả thật, không có Thượng Đế nào xứng đáng được thờ phụng mà chỉ có Ngài, Đáng duy nhất không có

đối tác, Ngài xứng đáng nhất được vạn vật thờ phượng mà ngoài Ngài chỉ toàn là hư cấu.

Tôi cầu xin phúc lành và bình an cho vị Nabi mù chữ Muhammad con trai ông Abdullah, Amma Ba'd:

Quả thật, nhiệm vụ quan trọng và vĩ đại nhất để loài người vận dụng trí óc và sức lực mài mò là thấu hiểu năng lực của Đáng Tạo Hóa, Đáng mà trước vạn vật đều phải công nhận, đều phủ phục bởi Ngài là Đáng Độc Tôn. Trong mỗi tạo vật là dấu hiệu, là bằng chứng, là di chứng khẳng định khả năng tối cao của Đáng Tạo Hóa, giá như con người bỏ thời gian suy nghĩ về chính bản thân mình át sẽ thấy khả năng của Đáng Tạo hóa, Allah phán:

﴿وَقَدْ أَنْفَسَكُمْ أَفَلَا تُبَصِّرُونَ ﴾٢١﴾ الذاريات: ٢١

﴿Và ngay trong bản thân của các ngươi, các ngươi không thấy sao ?﴾ Al-Zariyaat: 21 (chương 51).

Allah kể về lời của Nabi Nuh ﷺ nói với giáo dân:

﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۚ وَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ أَطْوَارًا ۚ﴾ نوح: ١٣ - ١٤

﴿Tại sao các ngươi lại không biết sùng bái Allah * Trong khi Ngài đã tạo hóa các ngươi qua nhiều giai đoạn để trở thành con người hoàn chỉnh.﴾ Nuh: 13 - 14 (chương 71).

Ông Ibnu A'bbaas ﷺ và ông Mujaahid nói: “Tại sao các ngươi lại không sùng bái Allah Đáng Chí Đại.”⁽¹⁾

(1) Trích từ Al-Dar Al-Manthoor (8/290 – 291).

Ông Ibnu A'bbaas ﷺ nói thêm: “Tại sao các người không sùng bái Allah đúng với điều mà lẽ ra Ngài đáng được.”⁽²⁾

Nabi Nuh ﷺ đã bỏ giáo dân hãy suy nghĩ về chính bản thân của mình đã trải qua bao nhiêu giai đoạn mới trở thành một con người trưởng thành thế này, có thể các người mới thấu hiểu được Allah Chí Đại ra sao!!!

Mỗi khi đối diện trước cảnh thiên nhiên đẹp thì con người chỉ biết trồ mắt thán phục mà khen tặng: “Đúng là cảnh trời cho; quang cảnh thật tuyệt vời; ôi hùng vĩ và uy nga làm sao; đúng là cảnh thiên Tạo Hóa; tuyệt vời thay tác phẩm của Tạo Hóa. . .” con người chỉ nhìn bằng cặp mắt chiêm ngưỡng lướt qua mà không chịu vận dụng đầu óc suy nghĩ về khả năng tối cao chí đại của Allah ra sao,

﴿وَكَيْنُ مِنْ عَايَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعَرِّضُونَ﴾

Yusuf: 105 (Chương 12).

«Và trong các tầng trời và đất có biết bao là dấu hiệu (của Allah), vậy mà chúng lại ngoãng mặt làm ngơ» Yusuf: 105 (Chương 12).

Trên đời này nếu chúng ta gặp phải kiệt tác át sê đoán được tài ba của tác giả, vậy tại sao mọi người không đặt câu hỏi tác giả là ai mà lại tạo ra được tác phẩm hùng vĩ này ???

(2) Trích từ Jaame' Al-Bayaan của Tabari (23/296) và trong Ma-a'lim Al-Tanzeel của Baghawi (5/156).

Sẽ không có ý nghĩa cũng như lợi ích nếu có mang trăm ngàn dấu hiệu và phép màu ra chứng minh sự thật về khả năng chí đại của Allah đối với người có bản tính cô chấp, kẻ không muốn chấp nhận sự thật. Thế nên sự sùng bái, lòng tôn kính Allah sẽ không có giá trị trong lòng những kẻ phớt lờ sự việc, đôi khi họ còn mắng nhiệt, phủ nhận Allah là天堂 khác. Vì lẽ đó mà người Đa Thần đã tôn thờ bụt tượng mà phủ nhận Đáng đã làm cho xương khô sống lại, Allah phán:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَقْلُّ فَأَسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذَبَابًا وَلَوْ أَجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبُهُمُ الظُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَقْدُوهُ مِنْهُ صَفْقُ الْطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴾٧٣ مَا قَدْرُوا اللَّهُ حَقًّا قَدْرَهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوْيٌ عَزِيزٌ

٧٤ - ٧٣ الحج: ﴿٧٣﴾

«Hỡi nhân loại! Đây là một thí dụ trình bày cho các người, hãy lắng nghe cho kỹ: “Quả thật, những thần linh mà các người cầu nguyện ngoài Allah sẽ không bao giờ tạo ra được một con ruồi dù chúng có hợp lực với nhau để làm chuyện đó và nếu con ruồi đó có giật tha đi món gì của chúng thì chúng cũng sẽ không thể giục lấy vật ấy lại. (Thầy không) kẻ van cầu cũng như kẻ được cầu đều bất lực như nhau.” * Chúng bất lực sùng bái Allah đúng khả năng thật sự của Ngài, quả thật Allah là Đáng Hùng Mạnh, Đáng Cao Quý.» Al-Haj: 73 – 74 (chương 22).

➤ Trong những cách sùng bái Allah là tìm hiểu về tính cách và đại danh của Ngài, suy nghĩ về các dấu hiệu của tạo hóa, nghiên ngẫm về cây cối và động vật, tìm hiểu thật hư hoàn cảnh các cộng đồng thời trước, kết quả của kẻ

gian dối và người thật thà, người có đức tin và kẻ phủ nhận Allah.

➤ **Trong những cách sùng bái Allah** là trao dồi kiến thức về các biểu hiệu tôn giáo, trao dồi sắc lệnh phải làm và lệnh cấm để thực hành và tôn trọng. Có thể mới làm cho niềm tin trong tim sống lại, hâm nóng tấm lòng đã băng giá tự bao giờ. Cho nên những ai hết lòng tin tưởng, luôn làm theo sắc lệnh phải làm và lệnh cấm, cũng không xem thường không phớt lờ biểu hiệu của Islam thì y là người đang được hướng dẫn như Allah phán về các biểu hiệu của nghi thức hành hương Haj:

﴿ذَلِكَ وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَّابَرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ ﴾ ٣٢ ﴿الحج: ٣٢﴾

«Đó (là nghi thức Haj). Và đối với ai tôn trọng sắc lệnh thi hành của Allah, chính điều đó làm cho con tim biết kính sợ.» Al-Haj: 32 (chương 22).

Tôn trọng sắc lệnh phải làm và lệnh cấm tức tôn trọng Đáng ra lệnh, cho nên không được tỏ thái độ chống đối trong uy quyền của Allah, chỉ có những ai từng xem thường sắc lệnh của Allah mới phủ nhận, mới chống đối và mắng chửi Allah mà thôi.

Việc mắng chửi Allah ở những người thiếu kiến thức Islam ngày càng gia tăng nghiêm trọng bằng nhiều hình thức, nhiều thể loại điển hình như họ xem thường một hay nhiều giáo điều nào đó của Islam, đặc biệt là ở Sirya, Palestine, Jordan, Li Băng, Irắc và một vài nước ở Châu Phi. Họ miêu tả và biếm họa Allah bằng những lời lẽ và hình ảnh mà người Muslim ở các quốc gia khác rất ái ngại khi nghe thấy, nhưng họ lại xác nhận mình là người Muslim do họ

vẫn còn nói hai câu tuyên thệ và hành lễ Salah. Tấm lòng và trí tuệ họ đã bị lũ Shaytaan làm mờ nên họ biện luận rằng họ không có chủ ý hạ thấp cũng như xúc phạm Allah.

Đến đây cần phải phân tích tỉ mỉ như thế nào là xem thường, như thế nào là sùng bái nhằm cắt đứt mọi gian kế của Shaytaan và để sùng bái Allah Đáng Hùng Mạnh & Tối Cao đúng với nghĩa thật của nó và để xóa đi mọi thiếu sót mà con người đã gán ghép cho Allah bằng lời nói, bằng hành động sai quấy.

Tóm lại, tôi xin nói ngắn gọn: Mắng chửi Allah là dùng lời nói hoặc hành động với mục đích hạ thấp, xỉ nhục Allah là tội Kufir (người tự xóa đức tin) không phân biệt là người Muslim hay không, không phân biệt cố ý hay vô tình hay đùa giỡn hay sơ ý, kể cả không biết về giáo lý, bởi sự việc được công nhận ở bè ngoài.

Sự Thật Về Ý Nghĩa Mắng Chửi

Là tất cả những gì mà theo phong tục của mỗi người, mỗi sắc tộc cho là mắng chửi hoặc nhạo báng hoặc hạ nhục thì giáo lý Islam cho là mắng chửi bởi sự việc phải dựa vào phong tục tập quán. Tương tự, nguyên rủa, xúc phạm, nói tục, làm bậ... thí dụ một lời nói nào đó thì theo dân tộc này là mắng chửi thì đó là mắng chửi cho dù đối với dân tộc khác là bình thường.

Giáo Lý Về Lời Mắng Chửi Allah Đáng Tối Cao

Cộng đồng Muslim đều xác minh việc mắng chửi Allah là tội Kufr (phủ nhận đức tin) và kẻ mắng chửi đáng tội tử. Giới U'lama học giả Islam chỉ bất đồng ý kiến việc người mắng chửi kịp thời thức tỉnh mà sám hối, vậy có được tha tội chết không thì có hai ý kiến được họ cân nhắc (xem ở phần dưới).

Việc mắng chửi và nhạo báng là xúc phạm vĩ đại đến Allah như được phán:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُنُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَعَنْهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَ لَهُمْ عَذَابًا مُهِمِّيَّا ﴾ ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُنُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا أَكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِيِّنًا ﴾ ﴿الْأَحْزَاب: ٥٧ - ٥٨﴾

«Quả thật, những ai xúc phạm Allah và Thiên Sứ của Ngài thì sẽ bị nguyễn rửa ở đời này và đời sau, và Ngài đã chuẩn bị cho một sự trừng phạt nhục nhã * Còn những ai xúc phạm những người tin tưởng nam và nữ một cách không thỏa đáng sẽ mang vào mình một tội lỗi vu cáo và một tội lỗi hiên nhiên.» Al-Ahzaab: 57 - 58 (chương 33).

Việc xúc phạm Allah không đồng nghĩa việc gây hại được Allah bởi trong tất cả các tầng trời và đất không có vật hay việc gì có thể gây hại được Allah, như được dẫn chứng qua Hadith Al-Qudsy, Allah phán:

((يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضَرَّى فَتَضُرُّونِي))

“Này đám bầy tôi của TA, các ngươi chẳng có khả năng gây thiệt hại đến TA đâu.”⁽³⁾ a

❖ Allah nguyên rủa kẻ nào xúc phạm đến Ngài ở trần gian và ngày sau. Ý nghĩa nguyên rủa là xua đuổi y tránh xa lòng thương xót và độ lượng của Ngài. Ở hai câu Kinh trên minh chứng kẻ xúc phạm Allah bị trực xuất khỏi lòng thương xót và độ lượng của Allah ở trần gia và ngày sau và không ai bị thế ngoại trừ người ngoại đạo. Sau đó ai xúc phạm đến người có đức tin dù nam hay nữ thì y là kẻ vu khống vượt phải tội lỗi hiển nhiên nếu không có bằng chứng, nhưng họ sẽ không bị nguyên rủa từ Allah bởi con người xúc phạm con người không đáng bị thê.

Sau đó, Allah báo trước về hành phạt mà Ngài vốn trùng trị kẻ dám xúc phạm:

﴿عَذَابًا مُّهِينًا﴾

«một sự trùng phạt nhục nhã» trong Thiên Kinh Qur'an hành phạt nhục nhã được Allah nhắc đến vốn để trùng trị kẻ ngoại đạo, phủ nhận đức tin.

❖ Mắng chửi Allah là tội phủ nhận đức tin nghiêm trọng nhất trong tất cả cách phủ nhận đức tin, nghiêm trọng hơn cả việc phủ nhận của nhóm Đa Thần tôn thờ bụt tượng, bởi nhóm Đa Thần giáo không hạ thấp Allah xuống ngang hàng với các bụt tượng, ngược lại họ đề cao các bụt tượng lên địa vị ngang hàng với Ngài, vì vậy mà họ đã than thở sau khi bị ném vào hỏa ngục như được phán:

⁽³⁾ Hadith do Muslim ghi (2577).

﴿تَالَّهُ إِنْ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ ﴿إِذْ نُسَوِّيْكُم بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الشعرا:

٩٨ - ٩٧

﴿Thề với Allah, chúng tôi là những kẻ đã công khai lầm lạc * Khi chúng tôi đã sùng kính quá vị ngang vai với Thượng Đế Chúa Tể của vũ trụ và muôn loài.﴾ Al-Shu'a'-ra: 97 – 98 (chương 26).

Họ nhóm Đa Thần đã sùng kính bụt tượng lên địa vị ngang hàng với Allah chứ họ không hề hạ thấp khả năng của Ngài. Họ cho rằng sùng kính bụt tượng để thể hiện sự sùng bái Thượng Đế Allah. Vì vậy, thấy được rằng họ không hề mắng chửi thần linh của họ kể cả lúc đùa giỡn bởi họ luôn tôn trọng nó và họ sẵn sàng đấu tranh đối với ai dám xúc phạm thần linh họ. Theo lẽ đó mà Allah đã mặc khải sắc lệnh cấm Rasul ﷺ xúc phạm đến thần linh của Đa Thần giáo:

﴿وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدُوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ الأنعام: ١٠٨

﴿Và cấm các ngươi mắng chửi những ai cầu xin ngoài Allah, họ sẽ không ngại mắng chửi lại Allah một cách vô văn hóa.﴾ Al-An-a'm: 108 (chương 6).

Allah cấm xúc phạm đến thần linh của người Đa Thần để họ không có cơ hội mạo phạm đến Allah một đại tội lớn hơn cả tội phủ nhận Ngài đó là mắng chửi Thượng Đế.

Có một số lời lẽ mắng chửi Allah bị xem là nguy hiểm hơn việc xưng không tôn giáo, bởi người không tôn giáo chỉ phủ nhận không có Đáng Tạo Hóa hay không

Thượng Đế nên họ mới nói: Nếu tôi công nhận có Thượng Đế là tôi đã tôn trọng Ngài rồi.

Nhưng có một số người tin tưởng vào Allah, khẳng định rằng Ngài tồn tại, vậy mà ngang nhiên mắng chửi, xúc phạm đến uy danh của Ngài, đây là hành động công khai chống đối, công khai thách đố.

Đối với việc tôn thờ thần linh khác ngoài Allah, Tawwaaf xung quanh mồ mả, cầu nguyện, quỳ lạy, van xin, khấn vái người chết . . . còn nhẹ tội hơn nhiều so với việc công khai mắng chửi Allah ở nhà, ở chợ, ở công ty, ngoài đường hoặc ở bất cứ một nơi nào đó. Trong khi cả hai đều là đại tội, bởi người Đa Thần tuy không tôn thờ Allah như họ tôn trọng Ngài còn người mắng chửi Ngài y là kẻ hạ nhục xem thường Ngài.

❖ Việc công khai mắng chửi Allah vĩ đại hơn việc công khai cho quan hệ tình dục bừa bãi, vĩ đại hơn việc quan hệ đồng tính như cộng đồng Nabi Lut đã làm, bởi tội Kufr của họ là do muốn bát bỏ một trong các giáo lý mà Allah đã án định, còn mắng chửi là tội Kufr với lý do xóa Allah, nhiệt quyết chống đối Ngài. Cho nên đây là tội nguy hiểm nhất trong khi cả hai đều là tội Kufr nhưng được chia làm cấp bậc giống như cấp bậc của đức tin vậy.

❖ Khi Allah nhắc về lời xúc phạm của nhóm Thiên Chúa giáo tự nhận mình là con của Ngài, sự phẫn nộ của Allah dành cho họ mạnh mẽ hơn nhiều so với việc tôn vinh thần linh tôn thờ ngang hàng với Ngài của nhóm Đa Thần, Allah phán:

﴿وَقَالُوا أَتَخْدِ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾ لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ﴿٨٩﴾ تَكَادُ السَّمَوَاتُ
 يَتَفَطَّرُنَ مِنْهُ وَتَنْسَقُ الْأَرْضُ وَتَخْرُجُ الْجِبَالُ هَذَا ﴿٩٠﴾ أَنْ دَعَوْلِ الرَّحْمَنِ وَلَدًا
 وَمَا يَتَبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَخْدِ الْجِبَالَ وَلَدًا ﴿٩١﴾ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا عَاقِ
 الْرَّحْمَنَ عَبْدًا ﴿٩٢﴾ لَقَدْ أَحْصَنَاهُمْ وَعَدَهُمْ عَدًّا ﴿٩٣﴾ وَكُلُّهُمْ ءَاتِيهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرَدًا
 (مريم: ٨٨ - ٩٥) ﴿٩٤﴾

«Và họ (Thiên Chúa giáo) nói rằng: “Đáng Al-Rahmaan (Đáng Rất Mực Nhân Từ) đã có con trai” * Quả là các ngươi đã vi phạm tội lỗi tà tà trời * Vì lời lẽ tà tà trời đó làm cho các tầng trời muôn vở tung, trái đất gần như muôn bể ra làm đôi và những quả núi gần như muôn sụp đổ tan tành * Bởi bọn chúng dám bịa đặt rằng Đáng Rahmaan đã có một con trai * Và sẽ thật là phi lý cho rằng Đáng Rahmaan lại có một con trai * Trong khi,, bất cứ ai trong các tầng trời và trái đất đều phải đến trình diện Đáng Rất mực Độ lượng như một người nô lệ * Rồi chắc Ngài đã kiểm kê và đánh số họ một cách chính xác * Và vào ngày phục sinh, từng người một sẽ đơn độc đến trình diện Ngài.» Mar-yam: 88 - 95 (Chương 19).

Bởi việc miêu tả Allah có con là hạ thấp Ngài như một con người bình thường, tội này trọng đại hơn việc tân bóc ai đó ngang với Allah để thờ và tôn sùng nó như sùng bái Allah.

Mắng chửi hoàn toàn xóa đi niềm tin bên ngoài lẩn bên trong, xóa đi việc làm của con tim là thương yêu Allah, sùng bái Ngài, thế nên không thể chấp nhận một ai đó xứng rằng y sùng bái Allah trong khi miệng lại mắng chửi Ngài.

Tương tự ai đó cho rằng mình luôn có hiếu với song thân nhưng lại miệt thị, khinh rẻ họ thì y là một kẻ khoát lác dóc láo.

Giới U'lama Đồng Nhất Việc Mắng Chửi Allah Là Kufr

Tất cả U'lama dù là trường phái nào đều đồng thống nhất rằng: “*Đức tin phải thể hiện bằng lời nói và hành động, việc mắng chửi và hạ nhục Allah là Kufr không chấp nhận dù là lý do nào.*”

Được ghi chép trong Masaa-il của Sheikh Harb từ ông Mujaahid kể lời của U'mar nói: “*Ai mắng chửi Allah hoặc mắng chửi bất cứ vị Nabi nào đó thì hãy xử tử y.*”⁽⁴⁾

Ông Layth ghi lại từ ông Mujaahid đã dẫn lời ông Ibnu A'bbaas nói: “*Người Muslim nào mắng chửi Allah hoặc ai đó trong số Nabi là y đã phủ nhận đi Rasul của Allah, y là kẻ phản đạo yêu cầu phải sám hối lập tức nếu không thì xử tử. Và bất cứ người Kafir nào dưới quyền bảo hộ của người Muslim dám mắng chửi Allah hoặc vị Nabi nào đó là y đã bị tước quyền bảo hộ, hãy xử tử y.*”⁽⁵⁾

Imam Ahmad được hỏi về việc xử lý ra sao việc ai đó mắng chửi Allah, Imam đáp: “*Đây là kẻ phản đạo, hãy chém đầu y.*” Như được thuật lại từ Abdullah con trai của Imam.⁽⁶⁾

⁽⁴⁾ Tương tự được trích từ quyển Al-Saarith Al-Maslool trang 102.

⁽⁵⁾ Trích từ Al-Saarith Al-Maslool trang 201.

⁽⁶⁾ Trích từ Masaa-il trang 431.

■ Sau đây là ý kiến được tất cả U’lama thống nhất rằng người mắng chửi đáng tội tử:

✓ Ông Ibnu Rahawaih nói: “Cộng đồng Muslim thống nhất việc ai mắng chửi Allah hoặc Rasul của Ngài hoặc bác bỏ điều gì đó mà Allah đã mặc khải hoặc giết vị Nabi nào đó thì y là Kafir bởi hành động đó, cho dù y có hài lòng về các lời mặc khải khác của Ngài.”⁽⁷⁾

✓ Ông Al-Qaadhy I’yaadh nói: “Không có sự trang cài về việc người Muslim dám mắng chửi Allah là được phép giết y.”⁽⁸⁾

✓ Ông Ibnu Hazm, Ibnu Abu Zaid Al-Qairawaany, Ibnu Qudaamah và những học giả, Imam khác cũng đã khẳng định tương tự.⁽⁹⁾

✓ Có người hỏi ông Ibnu Abu Zaid Al-Qairawaany thuộc trường phái Imam Malik việc một người đàn ông nguyên rủa người đàn ông khác và nguyên rủa luôn Allah nhưng y nói tôi nguyên rủa ông ta nhưng do Shaytaan làm lở miệng mà nguyên rủa Allah chứ tôi không có ý định đó, vậy phải xử sự với ông ta ra sao ?

Ông đáp: “Xử tử y bởi lời lẽ đã thoát ra từ cữ miệng y, không chấp nhận bất cứ lời biện hộ nào của y dù là lời nói đùa, nói vô thức hay có ý nói.”⁽¹⁰⁾

(7) Trích từ Al-Tamheed của Ibnu Abdul Bar (4/226) và Al-Istizkaar cũng của ông (2/150).

(8) Trích từ Al-Shafa (2/270).

(9) Trích từ Al-Muhla của Ibnu Hazm (11/411), Al-Mu’ny của Ibnu Qudaamah (9/33), Al-Saarith Al-Maslool của Ibnu Taimiyah trang 512, Al-Furu’ của Ibnu Mufleh (6/162), Insaaf của Murdaawi (10/326) và Al-Taaj wa Al-Ikraam của Mawwaaq (6/288).

(10) Trích từ Al-Shafa của I’yaadh (2/171).

Thế đó tất cả U’lama, các thẩm phán của tòa án Islam dù là theo trường phái nào cũng dựa vào lời đã thốt khỏi miệng người mắng chửi còn trong lòng y nghĩ gì không được công nhận.

Nếu giới U’lama Islam đồng ý lời biện minh trong lòng của mỗi người mắng chửi có lẽ là không có việc áp dụng giáo luật để trừng trị một ai đã phạm tội đáng phải hành án, cũng không phân biệt được ai là Muslim và ai là Kafir; ai là người có đức tin và ai là kẻ ngụy Islam. Lúc đó có lẽ tôn giáo trở thành trò hề của những kẻ kém học thức và những kẻ có con tim bệnh hoạn.

Mắng Chửi Là Kufr Cho Dù Không Định Tâm Kufr

Mắng chửi Allah là Kufr mà không có tranh luận trong vấn đề này, thậm chí khi không có chủ định bởi sự việc được xác định bởi lời nói bên ngoài. Người mắng chửi không được chấp nhận lời biện minh, ngoại trừ ông Al-Jahm bin Safwaan và nhóm Ghulaat Al-Murji-ah (đề cao kỳ vọng), họ cho rằng: Niềm tin là sự tin tưởng và thấu hiểu bằng con tim. Người nói câu này quả là không thấu hiểu được niềm tin là phải cộng thêm lời nói và hành động tức nói ra lời, hành động bằng con tim và tú chi.

Riêng nhóm Ghulaat Al-Murji-ah (đề cao kỳ vọng) lại nói: Hành động bên ngoài không khẳng định ai đó có niềm tin, tức phải căn cứ vào con tim.

Thực ra, niềm tin phải được thể hiện ra bên ngoài và được giấu kín bên trong, sự tồn tại của một trong hai khẳng định sự tồn tại của loại kia và khi một trong hai bị thiếu sẽ xóa mất đi cả hai.

Giống như con tim định tâm phủ nhận Allah thì y là Kafir cho dù không nói ra lời hoặc không hành động bằng từ chi; tương tự nói ra lời phủ nhận đức tin nhưng không định tâm cũng không hành động thì y cũng là Kafir; và khi hành động phủ nhận đức tin thì y cũng là Kafir cho dù không định tâm và không nói.

Mỗi khi con người có hành động sai quấy thì bị bắt tội còn trong lòng ra sao do Allah định đoạt, bởi ở cuộc sống trần gian chúng ta chỉ có thể biết được những gì con người thể hiện ra bên ngoài còn trong lòng ra sao do Allah quyết định.

Trong Qur'an Allah khẳng định ai dám giấu cợt Ngài, giấu cợt Kinh Sách hoặc Rasul ﷺ của Ngài là Kafir và Ngài không chấp nhận lời biện minh là trong lòng không nghĩ thế, Ngài phán:

﴿وَلِئِن سَأَلْتُهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَإِنَّمَا وَرَسُولِهِ وَرَسُولِهِ كُنُّتُمْ تَسْتَهْرُونَ ﴾^{٦٥} لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ التوبه: ٦٥

٦٦

«Và nếu Người (Muhammad) có hỏi chúng (những kẻ nhạo báng tôn giáo) thì chắc chắn chúng sẽ đáp: “Chúng tôi chỉ nói đùa cho vui.” Hãy bảo chúng: “Có phải các người đang chế giễu Allah và các lời mắng khải của Ngài cùng Rasul của Ngài hay sao ? * Chớ tìm cách biện minh. Chắc chắn các người đã phủ nhận (Allah) sau khi các người tuyên bố tin tưởng.”» Al-Tawbah: 65 – 66 (chương 9)

Một khói óc bình thường đồng ý rằng con người bị trừng trị bởi những tội lỗi đã gây nêu ai đó mắng chửi ai đó thậm tệ hoặc vu khống ai đó ngoại tình nhưng lại biện minh trong lòng tôi không nghĩ thế, tôi chỉ nói đùa thôi. Nếu đúng như thế là Allah đã không ra lệnh đánh kẻ vu khống người khác ngoại tình mà không có cơ sở chứng minh bằng tám mươi roi và không chấp nhận lời biện minh tôi nói đùa.

Tương tự, địa vị của thủ lĩnh sẽ chẳng yên thân nếu để mặc mọi người mang danh dự của người khác ra trêu đùa mà không làm gì. Nhiệm vụ của lãnh đạo phải trừng phạt mạnh tay thị chúng để mọi người không có cơ hội mang danh dự người khác mà trêu đùa.

Về bằng chứng, được ghi trong hai bộ Saheeh từ ông Abu Hurairah رضي الله عنه dẫn lời Rasul ﷺ:

((إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلْمَةِ مِنْ سَخْطِ اللَّهِ لَا يُلْقِي لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ سَبْعِينَ حَرِيفًا))

“Quả thật, khi con người nói vô tình một lời sai quấy xúc phạm Allah, y bị ném roi vào hỏa ngục với thời gian bảy mươi năm.”⁽¹¹⁾

Qua Hadith chứng minh Allah đã trừng trị một kẻ nói xúc phạm Ngài mà không chấp nhận lý do trong khi lời nói không có chủ định trong tim.

⁽¹¹⁾ Hadith do Al-Bukhary ghi (6478) và Muslim ghi (2988).

Có một Hadith khác do Bilaal bin Al-Harith رض dẫn lời Rasul ﷺ:

((وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لِيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخْطِ اللَّهِ مَا يَظْنُ أَنْ تَبْلُغَ مَا بَلَغَتْ فَيَكْتُبُ اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا سَخْطَهُ إِلَى يَوْمِ يُلْقَاهُ))

“Và đôi khi con người chỉ nói một lời xúc phạm Allah mà cứ tưởng lời nói chẳng có giá trị gì, nhưng lại bị Allah giận dữ y từ đó cho đến ngày trình diện Ngài.”⁽¹²⁾

Lý do mà người mắng chửi nguyền rủa Allah biện hộ rằng họ lở lời chửi trong lòng không có ý định đó. Đây là cách biện hộ bị Shaytaan bày vẽ cho họ để họ mãi mãi ở trên đại tội Kufr và bất công với bản thân của một bê tôi với Thượng Đế. Shaytaan không hề xúi người Muslim phạm tội Shirk với Allah ngay ở lần đầu mà nó tìm điều gì có để con người lầm tưởng không ảnh hưởng đến niềm tin, rồi họ an tâm hơn cho Shaytaan xỏ mũi, dần dần họ xa vào cạm bẫy khôn lường của chúng mà không biết là mình sai. Đối tượng của chúng thường là những người có niềm tin yếu kém, kiến thức Islam nông cạn, lười trao đổi qua sách vở Islam.

Trong những cách Shaytaan dụ dỗ con người có những hành động và lối suy nghĩ Kufr như bình luận về Allah, áp đặt cho Ngài đáng lẽ phải thế này... trong khi y là người người hành đạo, dâng Salah, hiểu thảo cha mẹ.

Cũng với mưu kế này mà Shaytaan đã thành công trên bán đảo Ả-rập xưa kia là tại vùng Makkah đã tôn thờ bụt tượng thay vì Allah nhưng họ lại giúp đỡ người hành hương Haj hàng năm, quản lý Masjid Al-Haraam (Makkah),

⁽¹²⁾ Hadith trích trong Musnad của Imam Ahmad (3/469) số (15852) và trong Saheeh của Ibnu Hibbaan (280).

che kín Ka'bah những tất cả hành động này đều không giúp ích họ trước Allah, bởi họ phạm đại tội không được Allah tha thứ đó là Shirk tức tôn thờ thần linh khác với Allah thay vì thờ phụng Ngài duy nhất, họ đã phủ nhận đi tính sùng bái Allah. Họ ngang nhiên tôn trọng Ngôi Đền nhưng lại phủ nhận Đáng Chủ Nhân của Nó, trong khi tôn trọng Ka'bah là vì sùng bái Allah chứ không phải vì Ka'bah mà tôn trọng Allah. Ngài phán:

﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجَّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامَ كَمَنْ ءاَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَجَهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتُوْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّلَّمِينَ ﴾ التوبه: ١٩﴾

«Chẳng lẽ, các người cho rằng Allah sẽ xem việc các người trợ giúp người hành hương Haj và việc quản lý Masjid Al-Haraam ngang bằng với những ai hết lòng tin tưởng Allah, tin vào ngày tận thế và hi sinh vì chính nghĩa của Ngài hay sao? Đối với Allah các người chẳng ngang hàng với họ đâu. Quả thật, Allah không hề hướng nhóm người làm lạc (đi đúng chân lý).» Al-Tawbah: 19 (chương 9).

Có rất nhiều người tự nhận mình là Muslim, hết lòng tin tưởng Allah nhằm bác bỏ niềm tin người khác, y đã rơi vào lời cảnh báo:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ ءاَمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴾
البقرة: ٨

«Và trong nhân loại có những người nói: “Chúng tôi tin tưởng vào Allah và Ngày (Phán Xử) Cuối cùng.” nhưng

thật ra chúng không tin gì cả.» Al-Baqarah: 8 (chương 2).
Và sẽ không là người Muslim đối với ai nói lời tuyên thệ trong khi y lại mắng chửi, hạ nhục, nhạo báng Allah.

Hành Phạt Kẻ Mắng Chửi Allah

Tất cả U'lama học giả Islam đồng thông nhất mức án dành cho kẻ mắng chửi Allah là mức án cao nhất đó là tử hình trong tình trạng Kufr, sau khi chết không được áp dụng luật đối với một người Muslim tức không tăm, không liêm, không hành lễ Salah cho y, không chôn trong nghĩa địa cộng đồng Muslim cũng không được cầu xin cho y bởi người mắng chửi Allah không phải là tín đồ Muslim.

Giới U'lama chỉ bất đồng ý kiến việc có chấp nhận sám hối về lời nói hoặc hành động xúc phạm Allah không?

■ **Vấn đề này có hai ý kiến mạnh nhất:**

✓ **Ý kiến thứ nhất:** Không chấp nhận sự sám hối của người mắng chửi Allah, yêu cầu xử tử y ngay không buộc phải sám hối, sự sám hối đó để ngày sau Allah tính riêng với y. Đây là ý kiến mạnh của trường phái Ahmad bin Hambal và tập thể U'lama của trường phái khác ngoài họ, cũng là câu nói của U'mar bin Al-Khattaab, Ibnu A'bbaas như đã diễn giải ở trên và cũng là câu nói của chính Imam Ahmad bin Hambal.

Nguyên nhân: Sám hối không xóa được tội lỗi thể hiện ở bên ngoài, cũng không xóa được tính lơ là, xem nhẹ việc mắng chửi Allah và chế nhạo Ngài trước bàn dân thiên

hạ. Nếu chấp nhận sẽ làm mọi người càng xem thường hơn trước một tội lỗi vĩ đại này, khi đưa ra tòa án hoặc phân xử trước giáo cả thì chỉ cần người này tự nhận mình sám hối thế là được ung dung tại ngoại. Hành động này hỗ trợ cho y lao vào tội Kufr và làm cho mọi người xem thường giáo lý trong lòng, trong khi hành phạt là dùng để giáo dục tội phạm, tẩy rửa tội lỗi y và để làm tấm gương cho thiên hạ đặc biệt là những kẻ nói hoặc hành động xúc phạm tương tự. Việc chấp nhận sám hối là xóa đi hai ý nghĩa vĩ đại này.

✓ **Ý kiến thứ hai:** Yêu cầu phải sám hối, lời sám hối của y được chấp nhận nếu thể hiện thật lòng được lộ rõ ra bên ngoài và kiên quyết không tái phạm. Đây là ý kiến của đại đa số U'lama học giả Islam.

Nguyên nhân: Mắng chửi Allah quả là tội Kufr nhưng sám hối của người Kafir luôn được chấp nhận giống như người Đa Thân, người tôn thờ bụt tượng, người không đạo khi gia nhập Islam tất cả tội lỗi Kufr trước đó đều được xóa sạch, Allah luôn sẵn lòng chấp nhận sám hối của người năn sám hối, Ngài xóa sạch tội lỗi của người sám hối giống như Ngài chấp nhận sám hối của người Đa Thân vậy.

Khác với mắng chửi Nabi ﷺ, đây là quyền lợi của Người cần phải lấy lại công bằng, bởi Rasul ﷺ không tha thứ cho ai mắng chửi Người sau khi qua đời.

Nguồn gốc của sự việc: Là lấy lại công bằng cho Nabi ﷺ, bởi mắng chửi Người là tội Kufr nên phải xử tử người gây nên hành động.

Ngoài ra việc mắng chửi Nabi ﷺ có ảnh hưởng xấu đến địa vị của người trong lòng mọi người, lòng tôn trọng

Nabi ﷺ bị giáng đi rất nhiều. Còn mắng chửi Allah không gây hại gì đến Ngài mà chỉ gây hại đến bản thân kẻ chửi.

❖ **Ý kiến đúng nhất trong vấn đề:** Việc mắng chửi Allah là bị xử tử không yêu cầu sám hối, còn y có sám hối ra sao thì do Allah quyết định những gì y nghĩ. Riêng ai sám hối thật lòng trước khi bị áp chế và được thể hiện rõ ràng ra bên ngoài thì sự sám hối của y được chấp nhận, giống như người Kafir tự nguyện vào Islam trong khi trước đó họ đã từng mắng chửi Allah.

□ **Mắng chửi Allah có hai thể loại:**
✓ **Thứ nhất:** Trực tiếp.

Như nguyên rủa, nhạo b谩n, ch阨 bai, hạ nhục, nói xấu về Allah Đáng Hiển Vinh thì áp dụng theo giáo lý vừa nêu. Đây cũng chính là mục đích chung của giới U'lama muốn nói.

✓ **Thứ hai:** Gián tiếp.

Là mắng chửi mọi thay đổi, mọi dấu hiệu, mọi sự việc mà con người vốn không có khả năng làm nó như mắng chửi thời gian, ngày tháng, vũ trụ, thời tiết, thiên tai, lũ lụt. . . những người này không áp dụng theo giáo lý ở trên trừ khi kéo theo sau họ chửi tiếp Allah.

Có Hadith được ghi chép trong hai bộ Saheeh từ ông Abu Hurairah رضي الله عنه dẫn lời Rasul ﷺ:

((قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: يُؤْذِنِي ابْنُ آدَمَ، يَسْبُ الدَّهْرَ وَأَنَا الدَّهْرُ، بِيَدِي الْأَمْرُ، أُقْلِبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ))

“Allah phán: Con cháu Adam (tức con người) đã mắng chửi thời gian trong khi TA là Đáng tạo ra thời gian, trong tay TA quản lý mọi việc, luân chuyển ngày đêm thay đổi.”⁽¹³⁾

Theo đường truyền khác:

((قَالَ اللَّهُ: يُؤْذِنِي ابْنُ آدَمَ، يَقُولُ: يَا حَبِيبَةَ الدَّهْرِ، فَلَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ يَا حَبِيبَةَ الدَّهْرِ، فَإِنِّي أَنَا الدَّهْرُ أُقْلِبُ لَيْلَهُ وَنَهَارَهُ فَإِذَا شِئْتُ قَبْضُهُمَا))

“Allah phán: Con cháu Adam xúc phạm TA, y gọi: Này thời gian thối tha. TA cấm các người gọi này thời gian thối tha, bởi chính TA là thời gian, TA luân chuyển ngày đêm tùy thích, nếu muốn TA đã cho thời gian đứng lại.”⁽¹⁴⁾ a

Tất cả tinh tú trong dãy thiên hà như mặt trăng, mặt trời hoặc ban ngày, ban đêm, thời gian chỉ biết mực mực tuân thủ theo quản lý, chỉ đạo và ý muốn của Allah duy nhất, chúng không có quyền lựa chọn mà chỉ được lệnh phải làm theo, tất cả không thể rời khỏi quyền quản lý của Ngài.

Việc mắng chửi chúng là đã mắng chửi Đáng quản lý và điều hành chúng, đồng thời thể hiện sự phản nỗ của y đối với ý muốn và phán quyết của Allah.

⁽¹³⁾ Hadith do Al-Bukhary ghi (4826, 7491) và Muslim ghi (2246).

⁽¹⁴⁾ Hadith do Muslim ghi (2246).

Vì vậy Allah xem việc mắng chửi thời gian chính làm mắng chửi Ngài một cách gián tiếp.

Nhưng Allah không xem việc mắng chửi con người là xúc phạm đến Ngài bởi con người có quyền lựa chọn điều mình muốn và tự ý quyết định điều mình thích, Ngài phán:

﴿وَمَا نَشَاءُونَ إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴾ التكوير: ٢٩

﴿Nhưng điều mà các người muốn sẽ không thành tựu trừ phi Allah, Thượng Đế của vũ trụ và muôn loài muốn (hay chấp thuận).﴾ Al-Takweer: 28 – 29.

Còn các tinh tú như mặt trời, mặt trăng thì Allah phán về chúng:

﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَن تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلُّ فِي فَلَكٍ﴾

﴿يَسْبَحُونَ ﴾ (سورة يس: ٤٠)

﴿Mặt trời không được phép bắt kịp mặt trăng, và ban đêm không được phép vượt qua ban ngày; và mỗi cái đều bơi trong quỹ đạo của nó.﴾ Yasin: 40 (chương 36).

Tóm lại nhiệm vụ của tín đồ Muslim là phải nhất nhất sùng bái Allah và quyền năng của Ngài.

✓ **Trong những cách sùng bái Allah** là tôn trọng mọi sắc lệnh làm và cấm của Ngài, dừng đúng trên cương vị của một bê tôi ngoan đạo không vượt giới hạn cho phép và không đôi co về lĩnh vực không hoặc chưa thấu hiểu.

✓ **Trong những cách sùng bái Allah** là tụng niệm, tán dương, ca tụng Ngài, van vái cầu xin Ngài, hết lòng tin rằng mọi biến hóa, mọi thay đổi trong trời đất là do

Ngài duy nhất định đoạt theo ý Ngài, Ngài là Đáng Tạo Hóa, Đáng Thống Lĩnh, Đáng Cai Quản duy nhất không có đối tác hay trợ lý, Allah phán:

﴿وَمَا قَدْرُوا اللَّهُ حَقُّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعاً قَبْضَتُهُ وَيَوْمُ الْقِيَمَةِ وَالْسَّمَوَاتُ﴾

﴿مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَلَّمَ عَمَّا يُشَرِّكُونَ﴾ الزمر: ٦٧

«Và những gì thiên hạ đánh giá về Allah không hề đúng với khả năng thật của Ngài. Vào ngày phục sinh toàn thể trái đất sẽ bị nắm trọn trong tay Ngài và tất cả các tầng trời đều bị cuộn lại trong tay phải của Ngài. Thật vinh quang và trong sạch thay Ngài, Ngài tối cao vượt hẳn mọi điều mà thiên hạ gán ghép cho Ngài..» Al-Zumar: 67 (Chương 39).

Đến đây xin chấm hết quyển sách nhỏ nhắn này.

Allah là Đáng Trợ Giúp duy nhất đã kiên định lòng bè tôi hoàn thành, cầu xin Ngài hướng lòng bè tôi viết chỉ vì Ngài và ban cho quyển sách mang nhiều hữu ích đến cho cộng đồng Muslim.

Cầu xin bình an và phúc lành cho Nabi Muhammad, cho gia quyến và tất cả bằng hữu của Người.

Người viết

Abdul Azeez bin Marzaaq Al-Tareefi

21/Muharram/1434 H

nhằm ngày 04/12/2012

Mục Lục

Chủ đề	Trang
Lời Mở Đầu	3
Ý Nghĩa Câu Kinh: ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا وَقَدْ حَلَقْتُمْ أَطْوَارًا﴾	4
Cách Hình Thức Sùng Báu Allah	7
Sự Thật Về Ý Nghĩa Mắng Chửi	8
Giáo Lý Về Lời Mắng Chửi Allah Đáng Tối Cao	9
Giới U'lama Đồng Nhất Việc Mắng Chửi Allah Là Kufr	14
Mắng Chửi Là Kufr Cho Dù Không Định Tâm Kufr	16
Hành Phạt Kẻ Mắng Chửi Allah	21
Mắng Chửi Allah Có Hai Thể Loại	23
Mục lục	27

